

Székely-Benczédi Endre

Kétely (arról, amit nem írsz meg)

(Bölöni Domokosnak)

Az írás fényűzés: egész gondolat-falkával
űzöl egy még vadabbat, miközben kiművelt
elméd szab határt a vadnak.

(Az urak rókára vadásznak ugyanígy.)

Bozótba menekül a szerencsétlen, nem egy
mérnökileg tervezett park-fasorba.

(Esélye kevés, de van.)

Kopóid talán nem kapnak szagot a rendetlenségben,
és titokban szaporodhat, de most még reszket,
kimerült ...

(Valahogy te is a bozótba kerülsz. Vagy megérezed,
vagy látni véled. Pillanatok alatt kell döntened:
hívod-e az idomított gondolat-falkát, vagy
a kegyelemdőfést te adod meg ...)

Ha leteríted, hát érdekelhet-e valakit egyszer
a magányban szerzett trófeád ...?!

Szóféltő

Ne egyél havat, drágám, hiszen tudod,
hogy bedagad a torkod. Nem fogom hallani,
amit mondanál, mert értelmetlenek a
mélyhűtött szavak, és nem tapinthatók.
Nem melegíthetem fel a tenyeremben,
mint az ujjaidat, mikor oda menekítetted
a mozdulatot.

Kamenitzky Antal

Ha szólnál hozzám

Mint a mesék és zümmögő misék,
mint messze lent nagy, ácsorgó folyók,
mint hervadt versek, halvány őszikék,
mint semmiben halottak, boldogok,

úgy, mint a gyermekségem, messze vagy.
Rozsdás a lelkem, mint a bíbor ág.
Kertem mentén a hárslevél havaz
a földre öntve vére bíborát.

A hangod visszhang lelkem védfalán,
ha szólnál hozzám, visszahallanád,
vagy a falam érted lebontanám,

hogy hallhassa még egyszer dallamát.
Elült a méhzsongás, s a dallamok.
Mint borvízben a béka, meghalok.

Hová tűnik...

Hová tűnik a harmat és a csillag,
ha a napfény égen-földön kaszál?
Miért keresgél, ki úgysem talál?
Öleltelek és végül elhajítlak?

A szív s az agy szépségnek méltán fészke,
de elröppen a szárnyas gondolat,
öreg a fej, mi mást tud: bólogat,
lassan a szívnek sem lesz semmi vétke.

Kinek, ki tesz sírjára majd virágot?
Mi testhezállóbb: könny, avagy közöny?
Ha néma vagy, jajongod még az átkod?

A lélek elsikkad kézen-közön.
Marad a vers, hány olvasót terem?
Aztán már semmi, de az végtelen.
